

ως τοῦ σίτου εἰς καθαρὸν ἄλευρον προερχομένων, προσ-
ορίζεται εἰς 13 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παραλαβὼν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσσεως
ποσότητά τινα σίτου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναφέρῃ ἐντὸς ἐ-
κ μηνὸς ἢ ἄλευρον ἀκαθάριστον 98 τοῖς 0/0, ἢ ἄλευρον
καθαρὸν ἢ ζυμαρικὰ 85 τοῖς 0/0 καὶ πίτυρα 13 τοῖς
0. Διὰ πᾶσαν ἄλλειψιν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ὠρισμέ-
νον διὰ τὸν σῖτον εἰσαγωγικὸν τέλος.

Ἄρθρον 4.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ἐπαναφερόμενα εἰς τὰς ἀ-
ποθήκας ἀντὶ τοῦ ἐξαχθέντος ἐξ αὐτῶν σίτου ἄλευρα ἀ-
ποδειχθῶσιν, ὅτι δὲν εἶναι καθαρὰ, ἀλλ' ὅτι ἀνemiχθήσαν
ἐκ τ' ἄλλων πιτύρων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κρατηθῇ
τὴν κατανάλωσιν μέρος τῶν ἀλεύρων, ἐφαρμόζονται
ἐπὶ λαθρεμπορίων διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑπτάνησον ὑποτελωνείων, εἰς τὰ ὅποια
ἐπιτρέπεται εἰσαγωγή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1844 Β.
Διάταγμα περὶ συστάσεως καὶ διαιρέσεως τελωνιακῶν
ἀρχῶν ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἐχοντες πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ περὶ
ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 Νό-
μου, καθ' ὃ ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρα-
τείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων ἐπιτρέπεται διὰ μόνων
τῶν Τελωνείων, ἐξαιρετικῶς δὲ καὶ διὰ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ
Νόμῳ κατονομασθέντων ὑποτελωνείων ἢ ἄλλων, εἰς τὰ
ὅποια ἐξετάθη ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δι' εἰδικῶν Νόμων.

Παρατηροῦντες τὴν ὑφισταμένην ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἀνάγκην ἐν τοῖς μέρεσιν, ἐν οἷς συνεστάθησαν ὑποτελω-
νεῖα ἐν Ἑπτανήσῳ.

Τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Εἰσαγωγή δὲν ἐπιτρέπεται ἢ μόνον εἰς τὰ ὑποτελω-
νεῖα Μανδουκίου, (Κερκύρας) Ληξουρίου καὶ Σάμου (Κε-
φαλληνίας) καὶ Ἀντικυθήρων (Κυθήρων).

Τὸ παρὸν θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Νομοθετικὴν κύρω-
σιν ἅμα τῇ συγκροτήσῃ τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος
Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Ἀριθ. 6036.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῶν καθυστερούντων κληρῶν τῆς Ἑπαρχίας Ἡλείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἑπαρχος Ἡλείας.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 Νόμου, περὶ Στρατολογίας καὶ Ναυτολογίας ἰσχύον-
τος καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, εἰδοποιούμεν τοὺς κατωτέρω σημειωμένους ὑποχρέους ἐφετεινοὺς κληρῶν τῶν
δῆμων Λετρίνων, Ἡλιδος καὶ Πηνειῶν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἁρθρου ὀρι-
ζομένης προθεσμίας, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν δημοτικὴν τῶν
ἀρχῶν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των, ἢ νὰ πέμψωσιν ἀντικαταστάτας, ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ Νόμου
ἀπαιτούμενα προσόντα, ἄλλως καθίστανται ἐνοχοὶ τῶν προβλεπομένων ποινῶν ὑπὸ τῶν ἁρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ῥη-
θέντος Νόμου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων θέλομεν προχωρήσει κατὰ τὸ καθήκον μας.

Αὐξων ἀριθ.	Νομός.	Ἑπαρχία.	Δῆμος.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.	ἔτος κληρώσεως.	Κλῆρος οὗ ἐλαχ.	Διαμονή.
1	Ἀχαΐα-Ἡλιδος.	Ἡλείας.	Λετρίνων.	Γεώργιος Κλαπατζούλιας	1864	35	Ἄγνωστος.
2	»	»	Ἡλιδος.	Παῦλος Ἀναγν. Παυλόπουλος	»	1	»
3	»	»	Πηνειῶν.	Ἀπόστολος Καψόπουλος	»	12	»

Ἐν Πύργῳ, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1864.

Ὁ Ἑπαρχος
Γ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ.

Ἀριθ. 10857.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῶν καθυστερούντων κληρῶν τῆς Ἐπαρχίας Καλαμῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 ΡΛΓ'. Νόμου περὶ Στρατολογίας καὶ Ναυτολογίας, εἰδοποιούμεν τοὺς κάτωθι τῆς παρούσης σημειούμενους κληρῶν τοῦ Δήμου Καλαμῶν τῆς Ἐπαρχίας Καλαμῶν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ τούτου, συνδυαζομένου μετὰ τὸ ἀρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὀριζομένης προθεσμίας εἰς τὴν δημοτικὴν τῶν ἀρχῆν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των, ἢ νὰ πέμψωσι ἀντικαταστάτας, ἔχοντας τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενας ιδιότητες, διότι ἄλλως καθίστανται ἔνοχοι τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρων 3, 4 καὶ 5 προβλεπομένων ποινῶν, ὅτε ἡ Νομαρχία θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου.

Αὐτ. ἀριθ.	Νομός	Ἐπαρχία	Δῆμος	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.	Ἔτος κληρώσεως	Κλῆρος οὗ ἐλαγ.	Διαμονή
1	Μεσσηνίας.	Καλαμῶν.	Καλαμῶν.	Κωνσταντῖνος Γ. Ρουμελιώτης	1864	6	Τύνιδα.
2	»	»	»	Δημήτριος Σ. Βαρελόπουλος	»	8	Βάρνα.
3	»	»	»	Δημήτριος Ι. Κουγιουτέας	»	14	Τύνιδα.
4	»	»	»	Παναγιώτης Ι. Κουγιουτέας	»	19	»
5	»	»	»	Σταῦρος Γ. Ρουμελιώτης	»	27	»

Καλάμαι, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1864.

Ὁ Νομάρχης
Ν. ΜΙΧΟΣ.

Ἀριθ. 2449.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῶν καθυστερούντων κληρῶν τῆς Ἐπαρχίας Τήνου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἐπαρχος Τήνου.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 περὶ Στρατολογίας καὶ Ναυτολογίας Νόμου, εἰδοποιούνται οἱ κάτωθι σημειούμενοι ὑπόχρεοι κληρῶν τοῦ Δήμου τῶν Περαιωτῶν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἀρθροῦ ὀριζομένης προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, εἰς τὴν δημοτικὴν τῶν ἀρχῆν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των, ἢ νὰ πέμψωσιν ἀντικαταστάτας, ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ἄλλως καθίστανται ἔνοχοι τῶν προβλεπομένων ποινῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ρηθέντος Νόμου, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων θέλει προβῇ τὸ Ἐπαρχεῖον.

Αὐτ. ἀριθ.	Νομός.	Ἐπαρχία.	Δῆμος.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.	Ἔτος κληρώσεως	Κλῆρος οὗ ἐλαγ.	Διαμονή.
1	Κυκλάδων.	Τήνου.	Περαιωτῶν.	Ἰωάννης Γ. Βιδάλης	1864	1	Κωνσταντινούπολις
2	»	»	»	Πέτρος Γ. Ψάλτης	»	3	»
3	»	»	»	Φραντζέσκος Α. Πυρπλώνης	»	5	»

Ἐν Τήνῳ, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1864.

Ὁ Ἐπαρχος
ΑΓ. ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ.

ψιν ἐκρίθη τὸ πρῶτον πρωτιμώτερον, διότι, ἐνῷ θέτει ἐμποδίων πᾶσαν διένειξιν ἢ ἀμφισβήτησιν μεταξύ τελ. ἀρχῆς καὶ ἐμπορίου ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τοῦ ἐξαγομένου εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τῶν παραδεδεγμένων κατηγοριῶν, βέβαιον πρόκειται ἐκ πείρας, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ ἐξαχθῇ μεταπεποιημένος εἰς ἄλευρον ἢ μόνον καλῆς ποιότητος ξενικὸς σίτος, καθόσον οὗτος παράγει ἄλευρον εἰς μείζονα ἀναλογίαν πρὸς τὰ πίτυρα παρὰ τὸν καλῆς ποιότητος ξενικὸν ἢ τὸν ἐγγώριον, τοῦ ὁποίου σημειωτέον παρακαταθῆκαι δὲν ὑπάρχουσι ἢ ἐλάχιστα εἰς τὰ μέρη, ὅπου εἶναι τὰ καταστήματα τῶν ἀτμομύλων.

Προτιμύσαντες τὴν παραδοχὴν τοῦ μέσου ὁρου ἐκανονίσσαμεν τὴν μὲν ἐκ τῆς ἀλέσεως ἐκπτώσιν εἰς 2 τοῖς 0/0 (ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ), τὴν δὲ ἀναλογίαν τῶν πιτύρων εἰς 13 τοῖς 0/0.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐζητάσαμεν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου, καθόσον ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἡ ἀδεια τοῦ νὰ ἐξάγῃται ὁ σίτος δι' ἁλεύρου καὶ πιτύρων φαίνεται πως ὡς δυναμένη νὰ δώσῃ χώραν εἰς καταχρήσεις πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου.

Ἡ ἐμβριθὴς ὁμως τῶν πραγμάτων ἐξέτασις ἐπεισεν ἡμᾶς, ὅτι ἡ μόνη κατάχρησις, ἥτις δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου, εἶναι τὸ νὰ ἐπαναφέρονται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως ἄλευρα περιέχοντα ποσότητα πιτύρων ἀνωτέραν τῆς ὁρισθείσης ἀναλογίας, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κρατεῖται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ποσότης ἁλεύρων ἴση μὲ τὴν τῶν ἀναμιχθέντων πιτύρων ἢ κατάχρησις ὁμως αὕτη τείνουσα εἰς τὸ νὰ στερήσῃ τὸ δημοσίον τῶν νομίμων δικαιωμάτων του, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν τελ. Ὄργανισμὸν ὡς λαθρεμπόριον καὶ τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ δεκαπλοῦ τέλους. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ποινῆς νομίζομεν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λάβῃ χώραν ἡ τοιαύτη κατάχρησις, διότι τὰ πίτυρα, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, δὲν δύναται νὰ γίνωσιν ἀντικείμενον ἐμπορίου μεταφερόμενα εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις ὡς ἐκ τῆς εὐτελοῦς ἀξίας τῶν συνήθως ταῦτα καταναλίσκονται ἐν ᾧ τόπῳ παρήχθησαν ἐκ τῆς μεταποιήσεως τοῦ σίτου εἰς ἄλευρον.

Ἐπομένως τὸ μὲν δημοσίον θέλει ὠφελεῖσθαι τοῦ εἰσαγ. τέλους τοῦ ἀναλογοῦντος πρὸς τὰ πίτυρα ταῦτα σίτου, ὃ δὲ τόπος θέλει ἔχει ἄθρονα πίτυρα, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύει εἰς τροφήν τῶν ζώων. Ἀλλὰ πλὴν τῆς μικρᾶς ταύτης ὠφελείας τοῦ δημοσίου ἀξία σπουδαίου λόγου εἶναι ἡ προφανὴς τοῦ τόπου ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἀφίνει τὸ σύνολον τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν εἰς ἄλευρα ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου ἐργασιῶν· αὕτη ὑπολογίζεται διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας εἰς δραχμὴν μίαν κατὰ κοιλὸν, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς λεπ. ὀγδ' ἡκοντα, διότι εἰς δέκα λεπ. ἀναβαίνουναι τὰ ἐξοδα τῆς ἀποδιβάσεως καὶ μεταφορᾶς τοῦ σίτου εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ εἰς ἕτερα δέκα τὰ τῆς ἐπιδιβάσεως, εἰς λεπτὰ δὲ ἐξήκοντα ἐξ τῆς ἀλέσεως δικαίωμα (μὴ περιλαμβανομένης εἰς τοῦτο τῆς ἀξίας τῶν καταναλισκόμενων γαιανθράκων) καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας εἰς ἕτερα εἴκοσι λεπτὰ τὰ τῆς μεταφορᾶς ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας καὶ τανάπαλιν ἐξοδα· ὥστε, ἂν κατορθωθῇ διὰ τοῦ μέτρου τούτου νὰ εἰσάγῃται καθ' ἃς μοῖ ἐξέθηκαν πεποιηθῆσαι πολλοὶ σπουδαῖοι ἔμποροι μεγάλη ποσότης σίτου καὶ νὰ ἐξάγῃται εἰς ἄλευρα ἢ ζυμαρικά, ἡ προσγενησομένη ἐκ τούτου ὠφέλεια ἔσεται ἀξία λόγου.

Περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἐζήτησα καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Σύρου καὶ κατὰ τὴν πρόσφατον αὐτόθι μετὰδασίν μου ἐζήτησα λεπτομερέστερον τὰς βάσεις, ἐφ' αἷς ἐσκέφθην νὰ προέλθω εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, τοὺς προκαλοῦντας αὐτὸ λόγους καὶ τὰ προσδοκώμενα ἐξ αὐτῶν ὠφελήματα. Τὸ ἐπιμελητήριον Σύρου καὶ ὁ ἐμπορικὸς ἐν γένει σύλλογος συνεφώνησαν πληρέστατα καὶ ἐπεκρότησαν εἰς τὴν λήψιν τοῦ μέτρου τούτου τείνοντος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας καὶ τοῦ

ἐμπορίου· ὅτι πληρέστερον παρ' αὐτῶν ἐθεωρήθη ἦτο ἡ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἁλεύρων ἐπιστροφή τῶν πληρωθέντων ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος σίτου εἰσαγ. τελῶν, ἀλλὰ τοῦτο, ὅπερ πρὸ αὐτῶν ἐσκέφθην ὡς παρέχον μείζονα εὐκολίαν εἰς τὸ ἐμπόριον, εἶναι ἀντικείμενον Νόμου, τοῦ ὁποίου σχέδιον ἐπιφυλάσσομαι νὰ ὑποβάλω ἐν καιρῷ κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἀφορῶν πάντοτε μετὰ μείζονος ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν ἐμμέσως προσγιγνομένην εἰς τὸ δημοσίον ὠφελείαν ἐκ τῆς ἀναπτύξεως καὶ πρὸδου τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, συνέταξα σχέδιον διατάγματος, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπακτείνῃ κατὰ τὰς προεκτεθείσας βάσεις τὰς ἐργασίας τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων ὑπὸ περιοριστικὰς διατάξεις, αἵτινες ὡς ἀποτελοῦσαι ὅρον συμφωνίας τιθέμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ ὠρελθῇ ἀπὸ τὸ προκείμενον μέτρον ὑπ' οὐδενὸς νὰ κατακριθῶσι δύναται.

ὑποβάλλων δὲ τὸ Διάταγμα τοῦτο, παρακαλῶ τὴν Ἑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅπως εὐδοκήσασα περιβάλῃ αὐτὸ μὲ τὴν Β. ἐγκρισίν Της.

Τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος εὐπειθέστατος ὑπῆκος καὶ πιστὸς θεράπων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1865.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰς ἄλευρα ἢ ζυμαρικά ἐξαγωγῆς σίτου εὐρισκομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ ἀποταμιεύσεως διατάξεις τοῦ περὶ Ὄργανισμοῦ τῶν Τελωνείων Νόμου, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται καὶ ἡ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμίευσις τῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ διὰ τῆς ἡμεδαπῆς διαμετακόμισις ξένων ἐμπορευμάτων.

Ἐχοντες πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψιν τὰς γενομένας αἰτήσεις περὶ τῆς ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ἐξαγωγῆς τῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν σίτων μεταπεποιημένων εἰς ἄλευρα καὶ

Παρατηροῦντες, ὅτι δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἡ εἰς ἄλευρα μεταποίησις καὶ ἐξαγωγή τῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν σίτων.

Τῇ προτάσει τοῦ Ἑμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἔχων σίτον ὑπὸ ἀποταμίευσιν δύναται νὰ παραλάβῃ αὐτὸν εἰς ποσότητας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 100 κοιλῶν, εἴαν παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Τελώνην ἐγγράφον περὶ τούτου αἰτήσιν καὶ προσαγάγῃ συνάμα ἀξιόχρεων ἐγγύτησιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐντὸς προθεσμίας τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς δὲν ἐπαναφέρει εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διαμετακομίσεως τὸ ἀνάλογον ποσὸν ἁλεύρου ἢ ζυμαρικῶν κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐκ τῆς ἀλέσεως τοῦ σίτου ἐκπεσὼς ὀρίζεται εἰς 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν παραληφθέντος ποσοῦ· ἡ δὲ ἀναλογία τῶν ἁλεύρων τῶν ἐκ τῆς μεταποιή-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 7.

1865

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 'Ιανουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διατάγματα. 1) Περί τῆς εἰς ἄλευρα ἢ ζυμαρικὰ ἐξαγωγῆς σίτου εὐρισκομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν. — 2) Περί τῶν κατὰ τὴν Ἑπτάνησον ὑποτελωνείων, εἰς τὰ ὅποια ἐπιτρέπεται εἰσαγωγή. — Δηλοποιήσεις περὶ τῶν καθυστερούντων κληρούχων τῶν Ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Καλαμῶν καὶ Τήνου.

Μεγαλεῖδτατε!

Ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος αἱ ἐμπορικώτεραι ἡμῶν πόλεις ἦτοι ἡ Σύρος, ἡ Κέρκυρα, καὶ ὁ Πειραιεὺς χρησιμεύουσιν ὡς σταθμοὶ μεγάλης ποσότητος ξενικῶν σιτηρῶν, πολλὰ τῶν ὁποίων προωρισμένα ὄντα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν παραμένουσι παρ' ἡμῖν ὑπὸ διαμετακόμισιν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῶν. Πρὶν ἢ συσταθῶσι καὶ προαχθῶσι τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα τῶν ἀτμομύλων, δι' ὧν ὁ σίτος καὶ εὐθιγότερον καὶ ταχύτερον μεταποιεῖται εἰς ἄλευρον ἀρίστης ποιότητος, οὐδεὶς διανοήθη νὰ ἐξαγάγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀλεσμένον τὸν σίτον, καθόσον τὰ τῆς ἀλέσεως ἐξοδα ἦσαν ἀνώτερα τῶν ἐν τοῖς μέρεσιν, ὅπου ἡ κατανάλωσις ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ. Ἀφ' ἧς ὁμοῦ ἡ βιομηχανία αὕτη προήχθη σπουδαίως παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς εἰς ἄλευρον μεταποιήσεως τοῦ σίτου δὲν υπερβαίνουν τὰ εἰς ἄλλας ἐμπορικὰς πόλεις ἀπαιτούμενα, ζωνχαὶ ἐγένοντο εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραστάσεις, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ εἰς ἄλευρον ἐξαγωγή τοῦ ὑπὸ διαμετακόμισιν σίτου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὀφελῇται ἡ ἐγγύριος βιομηχανία ὅ,τι ἀναγκαίως μέχρι τοῦδε μεταβιβάζεται εἰς ἄλλους τόπους· αἱ παραστάσεις αὗται ἐγένοντο τὸ πρῶτον ἐκ Κερκύρας, ὅπου, ὡς γνωστὸν, μεγάλα παρκαταθῆκαι σιτηρῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν ὑπάρχουσιν, καὶ ὅθεν δύναται νὰ ἐξάγῃται διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἰδίως τὰ πλησιέστατα παράλια τῆς Ἡπείρου ὁ σίτος μεταπεποιημένος εἰς ἄλευρα διὰ τοῦ υπάρχοντος αὐτόθι ἀτμομύλου· βραδύτερον δὲ ἐγένοντο ὅμοιαι παραστάσεις ἐκ Πειραιῶς καὶ τῆς Πρωτεύουσας, ὅπου ἡ τοιαύτη βιομηχανία μᾶλλον προώδευσεν, καὶ ὅθεν ἡ ἐξαγωγή ἀλεσμένων σίτων δύναται συμφερότερον νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἄλλα μέρη· οὐχ ἥτον παραστάσεις τοιαῦται ἐγένοντο καὶ ἐκ Σύρου, ὅπου ἰδίως ὁ σίτος μεταβάλλεται εἰς ζυμαρικὰ, τῶν ὁποίων γίνεται καὶ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγή.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διαμετακομίσεως ὑπάρχει πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Γαλλίᾳ, ἀπεδείχθη δὲ λίαν ἐπωφελές, διὰ τε τὸ ἐμπό-

σιον καὶ τὴν ἐγγύριον βιομηχανίαν· κατὰ τὴν νῦν ἰσχύοντα ἐν Γαλλίᾳ περὶ τοῦτου Νόμον τῆς 14 Ἰανουαρίου 1850 εἰς τρεῖς διαίρουται κατηγορίας τὰ ἐξαγόμενα ἀντὶ σίτου ἄλευρα κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς καθαρότητος αὐτῶν, ἐκπιπτομένων λόγῳ μὲν φύρας 2 0/0, λόγῳ δὲ πίτύρων 8, 18, ἢ 28 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῇ βάσει δειγμάτων κατατιθεμένων εἰς τὰ τελωνεῖα, ἐπερχομένης αὐτομειώσεώς τινος εἰς τὸ ἐξαχθησόμενον ποσὸν ἀλεύρων κατὰ λόγον τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξαγωγῆς ἐξαγωγ. τέλους.

Αἱ παρ' ἡμῖν περιστάσεις δὲν εἶναι ὅμοιαι πρὸς τὰς τῆς Γαλλίας, διότι καὶ ἐξαγωγ. τέλη ἐπὶ τοῦ σίτου ἢ ἀλεύρου δὲν ἐπιβάλλονται καὶ ὁ σίτος ὁ εἰς ἄλευρα ἐξαχθησόμενος δὲν εἶναι ποιότητων διαφερουσῶν πρὸς ἀλλήλας οὕσιωδώς· ἐκ πείρας στηριζομένης εἰς τοὺς πίνακας τῶν τελωνείων γνωστὸν εἶναι, ὅτι δὲν ἔχομεν ποσὸν σιτηρῶν πλεονάζον τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐσωτερικῆς κατανάλωσας καὶ ὅτι, ἂν ἐξήγοντο ἐγγύριοι δημητριακοὶ καρποὶ, ἡ ἐξαγωγή αὐτῶν ἐγίνετο κυρίως διὰ τὴν Ἑπτάνησον. Πρὸς ἐξακριβώσιν δὲ τῶν βάσεων, εἰς αἷς ἐπρεπε νὰ στηριχθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, συνεστάθη ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδημόνων ἦτοι τῶν Τελωνῶν Ἀθηνῶν καὶ Παιραιῶς, τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου Ἀττικῆς, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Β. Τυπογραφείου, τοῦ Ὁρυκτολόγου, καὶ δύο εἰδημόνων ἐμπόρων, ἧτις ἐνήργητε δοκιμασίας ἐπὶ τριῶν ποιότητων σίτου, ἦτοι σίτου Ῥωσσικοῦ, σίτου ἐγγύριου ἦτοι Ἀθηναϊκοῦ, καὶ σίτου Ἰβραήλας· τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δοκιμασιῶν αὐτῶν ἐξετέθη ἐν πρωτοκόλλῳ, καθ' ὃ ὁ μὲν Ῥωσσικὸς σίτος δίδει ἐμπορεύσιμον ἄλευρον 86 τοῖς 0/0 καὶ πίτυρα 11, ὁ δὲ ἐγγύριος 78 καὶ πίτυρα 16, καὶ ὁ τῆς Ἰβραήλας 84 καὶ πίτυρα 12· ὅμοιαι δοκιμασίαι διετάχθησαν καὶ ἐν Σύρῳ, τὸ ἀποτέλεσμα δ' αὐτῶν καὶ τοὶ ἀτελῶς γενομένων δὲν διαφέρει οὕσιωδώς· τοῦ τῶν ἐνταῦθα· ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δοκιμασιῶν τούτων ἐγένετο σκέψις, ἂν προτιμώτερον ἦναι νὰ εὐρεθῇ ὁ μέσος ὁρος καὶ τεθῇ ἀπ' αὐτοῦ τῆς ἀναλογίας τῶν πίτύρων καὶ τῆς ἐκπτώσεως ἢ νὰ διαιρεθῇ τὸ ἄλευρον εἰς κατηγορίας κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς καθαρότητος, ὡς ἐν Γαλλίᾳ. Πιστὰ ὅρμον δὲ σκέ-